

Slægten Seitzberg's våbenskjold

Brødrene Johan Engelhard Seiz og Adam Raimund Seiz bliver den 26. maj 1699 adlet af Kejser Leopold I på slottet Laxenberg ved Wien, hvor kejseren signerer Johann Engelhard Seiz og Adam Raimund Seiz' adelspatent. De får adelsstitlen "von Seitzberg" føjet til deres navne, og tituleres derefter som Johann Engelhard Seiz von Seitzberg og Adam Raimund Seiz von Seitzberg, ejere til godset Wolfering (Wolfring).

Ved adlingen får slægten von Seitzberg et adelsvåben:

Et delt skjold, hvis venstre nedre og højre øvre del gul, i hvilke to, en kronet løve med en oprullet dobbelt hale og udslået rød tunge, som i højre pote holder en blå vindruetklase med to vinblade ved stænglen. Den højre nedre og venstre øvre del hvid, i begge en blå vindruetklase med to blade ved stænglen. Over omtalte skjold, en åben adelig turneringshjelm, med nedhængende gyldent klenodie, til venstre blå og hvid, og til højre side rød og gul hjelmklæde, og prydet med en gylden krone besat med ædelsten fra hvilken den højrevendte i skjoldet beskrevne grumme løve ses mellem to ørnevinger, den venstre blå og den højre rød.

Ovenstående er en oversættelse af den såkaldte blasonering (beskrivelse af våbenskjoldet).

Dette er slægten von Seitzberg's adelsvåben, som det ses malet på pergament i adelsdiplomet fra 1699. Det opbevares i dag på Det Historiske Museum i Regensburg i Tyskland.

Wolfring

Godset og slottet Wolfring har været i slægtens eje, helt eller delvis i perioden 1651 til 1709 (58 år). Det er erhvervet og afhændet i almindelig handel, der er ikke tale om "et kup" eller lignende. Slægten von Seitzberg har stået for driften fra ca. 1664 til 1709 (45 år), og har i denne periode, på intet tidspunkt, ejet mere end halvdelen af godset.

Wolfring

Kort over Bayern